

Ålbobladet 2008

Foto: Stefan Persson

Tidning för Ålbo by i Hedesunda
24 Årgången
Ansvarig utgivare: Olle Pettersson
I redaktionen: Ålbo byförenings Styrelse

DAGORDNING

Vid Ålbo byförenings årsmöte

- 1) **Årsmötets Öppnande**
- 2) **Godkännande av kallelse till mötet**
- 3) **Val av Ordförande**
- 4) **Val av Sekreterare**
- 5) **Val av Två justeringsmän**
- 6) **Verksamhetsberättelse**
- 7) **Ekonomisk berättelse**
- 8) **Revisorernas berättelse samt frågan om ansvarsfrihet för styrelsen**
- 9) **Fastställande av antal styrelseledamöter**
- 10) **Val av Ordförande för ett år.**
- 11) **Val av styrelseledamöter**
- 12) **Val av Nöjeskommitté**
- 13) **Val av Revisorer jämte Suppleanter**
- 14) **Val av Valberedning**
- 15) **Årsavgift för kommande år (Byföreningen)**
- 16) **Hysesavgift för Bystugan kommande år**
- 17) **Fastställande av budget och arbetsplan.**
- 18) **Brygg sektionen**
- 19) **Övriga frågor.**
- 20) **Avslutning.**

Verksamhetsberättelse för Ålbo byförening 2007

Ålbo byförening har under året haft följande styrelse

Ordförande	Olle Pettersson
Sekreterare	Stefan Persson
Kassör	Lars Nordlund
Övriga ledamöter	Ingeborg Larsson, Lars Rydberg, Sven Lönn
Nöjes kommitté	Karin Nordlund, Annika Markusson, Rose-Mari Åhlstrand

Styrelsen har tillsammans med nöjes kommittén varit samlad 2 gånger under året.

Sista April firade vi traditionsenligt vid Kalvhaga med stor brasa, fin sång och som vanligt ett sprakande fyrverkeri. Vi var ett 25 tal personer som deltog och gick tipspromenad.

Vår städningen vid Kalvhaga ägde rum Lördagen den 5/5 kl 10,00 med c:a 15 idogt arbetande deltagare.

Vid Gökottan den 17/5 kl 08,00 samlades några stycken nere vid Kalvhaga och fikade tillsammans.

Ålbo finten gick av stapeln 15/7 8st lag kämpade om 1-a platsen Det var stor uppslutning av både spelare och åskådare.

Sillfesten gick av stapeln den 28/7 och som vanligt var det mycket trevligt och många deltagare. C:a 120 personer var med och åt glödstekt sill med tillbehör.

Lördagen den 15/12 hade vi adventskaffe i bystugan, dit c:a 26 personer kom. Vi drack glögg och kaffe med saffransbröd och kakor. Vi avslutade kvällen med Pizza.

7/3 firade vi Bystugans 10-års jubileum

Vi var ca 20 personer som träffades i Bystugan.

Vi åt pizza och hade lite underhållning av CD spelaren.

Och Byföreningen bjöd på tårta.

På årsmötet beslutades det att en ny sektion i Ålbo Byförening skulle ta över ansvaret för Båtplatser och Bryggorna.

Ålbo Byförening
Perioden
2007-01-01 2007-31-12

Resultat Räkning

INTÄKTER

Medlems Avg	4 350,00 kr
Bystugan	1 200,00 kr
Aukt, Lotteri	500,00 kr
Akiviteter	12 509,50 kr
<u>Summa</u>	<u>18 559,50 kr</u>

KOSTNADER

Bystugan	4 620,00 kr
Akiviteter	2 641,50 kr
Administration	250,00 kr
Uppvackning	350,00 kr
Aukt, Lotteri	0,00 kr
<u>Summa</u>	<u>7 861,50 kr</u>
Årets överskott	10 698,00 kr
<u>Summa Tot</u>	<u>18 559,50 kr</u>

Balans Räkning

TILLGÅNGAR

Kassa	1 384,50 kr
Bank	32 377,81 kr
<u>Summa</u>	<u>33 762,31 kr</u>

EGET KAPITAL

Eget Kapital	33 762,31 kr
<u>Summa</u>	<u>33 762,31 kr</u>

Några anteckningar om skolan i Ålbo

Läs och skrivkunskapen var i en gången tid nästan obefintlig hos allmogen, försök gjordes dock men torde stötta på svårigheter. I en sockenstämma 1741 framhölls att alla barn skulle söka "Informates och läromästare" men den uppmaningen var säkert svår att uppfylla då ytterst få hade kunskaper att undervisa, och troligt stötta på motstånd från föräldrarna då de ej hade ekonomi att betala läromästare, (något föräldrarna själva fick stå för).

Några ambulerande läromästare vilka gick i olika byar och undervisade barnen kan påvisas i slutet av 1700- och början av 1800-talet, några namn av dem lever kvar som Fant Erik, Stenbergs gumman, Leks faster, Dal Margret, Rut Lasse, Gubben Öster m.fl.

Någon ordnad undervisning blev dock ej i Hedesunda förrän 1842 års stadga angående folkskoleundervisningen i riket tillkom, och det dröjde till 1848 då skolan vid Kyrkan avsynades och Hedesundas första examinerade lärare Anders Hedenborg från Rönäs i Ålbo anställdes, och ännu längre tid åtgick innan alla byar erhöll egen skollokal.

Enligt stämmoprotokoll från 1842 omtalas att "Organist och Klockar Elefen Per Hedström i tre månader hållit skola i Hade-

holm och därunder åstadkommit verklig nytta med bamaundervisningen varför ansågs att flera sådana inrättningar var nödiga och föräldrarna skulle överenskomma med honom om arvode och troddes att början komme att ske i Åhlbo och närgränsande byar".

Förmodligen undervisade han tillsammans med andra bamllärare som Leks faster och Rut Lasse i Ålbo många år i skilda gårdar. Min mormors mor, f. 1839 omtalade att hon lärde sig läsa och skriva här i Ålbo av Leks faster bl.a. i bagarstugan här hos Per Lars.

1864 beslutades "att Ålbo barn skulle i 40 veckor om året njuta undervisning i den vid Kyrkan belägna fasta skolan", möjligt blev det så men någon bekräftelse kan ej nu finnas.

Några från Ålbo har dock i gångna tider lärt sig läsa och skriva och även fått akademisk utbildning. Den 1612 i Ålbo födde Olof Jonasson med taget namn Albogius,

efter födelsebyn, utbildade sig till präst med tjänsgröning i Hälsingland, han torde vara född hos Per Lars eller Jon Ols. Flera från 1600- och 1700-talen från Ålbo är antecknade som studerande men deras vidare öden är ej kända. När fast skola och examinerad lärare blev verklighet i Ålbo kan ej nu med tillgängliga handlingar avgöras, troligt dröjde det till början av 1870 talet då lärare här omtalas och skoljournal finnes från 1874 men möjligt tjänstgjorde samma lärare både på Ön och i Ålbo

Stig Andersson

vilka vissa journaler antyder:

- 1875 Repeteringskurs för 14 elever i Ålbo.
- 1877 Ambulatorisk Ersättningskola i Ålbo.
- 1880 Ambulatorisk mindre skolan i Ålbo.
- 1881 Mindre skola i Ålbo.
- 1889 Mindre folkskola i Ålbo, ett namn den troligen behöll till den upphörde.

Första fasta skolan är den gård vi kallar Linds. Denna byggnad är ditflyttad från Vinersjö men vad ifrån, där är ej känt. Den första troliga läraren i Ålbo är Karl Fredrik Eklom lärare här 1872-76, född i Simtuna och flyttade härifrån till Östervåla.

Detta hus bevarade sin ursprunglighet till 1970 talet då ägaren Per Lind tillbyggde det norra rummet samt beslog ytterväggarna med bräder mot tidigare putsad med skär färg.

Lektionssalen är det södra stora rummet, läraren föfogade ett litet kök samt ett rum, med egen ingång. Barnens ingång var belägen efter västra långsidan där en liten väntsal fanns.

Många lärare har tjänstgjort i Ålbo skola sedan dess tillkomst, i synnerhet första årtiondena. Det har framhållits att stadsbor mest utbildade sig till läraryrket på den tiden och ej fann sig till rätta i byarna, med täta byten som följd.

Som antytts fanns någon undervisning i början av 1800 talet före allmänna skolans tillkomst av ambulerande läromästare. Vad handlingar visar kunde några skriva sina namnteckningar i sådana mot det vanligt använda bomärket.

Underbefäl och en del soldater födda på 1700 talet boende i Ålbo, behärskade skrivkonsten som synes i efterlämnade papper.

Min mormors morfar Per Olsson född 1800 och hans syskon behärskade i varje fall skrivandets konst och med detta förstås att de även kunde läsa. Tydligt blev undervisningen effektivare för varje årtionde därefter och de som föddes på 30-40 talen behärskade i stort sett alla pojkar den konsten, men det verkas som flickorna ej åtnjöt samma förmån. Om det var en kostnadsfråga då lärare måste avlönas av barnens föräldrar eller om flickorna ej ansågs behöva dessa kunskaper - må vara en fråga.

Årtiondena efter de nämnda, steg bildningsgraden ytterligare och blev ännu bättre då allmänna skolor med examinerade lärare anställdes. De viktigaste ämnena på den tiden var läsa, skriva och biblisk historia med kunskande av katekesen "utantill".

På den tiden undervisades i den nu föräldrade tyska stilen av många nu svårförstådd. Min mormors mor, f 1839, behärskade ej vår stil till fullo och kallade den med rätta latin. Skriv och läskunskaper hos henne var ej de bästa, men däremot behärskade hennes man detta mycket bra. Han var född i Landa och om där bjöds bättre skolform eller om han som pojke erhöll bättre undervisning må vara en fråga. Hans handstil finnes bevarad i olika skrivelser och man förvånas verkligen över hans vackra skrift.

Prästerskapet må erkännas utträttat mycket för skolundervisningen, och kyrkoherde Rydberg framstår som pionjär i Hedesunda. Dessa behöll sin makt över skolan ända till 1930 talet och var i regel med på examen samt kunde även komma som åhörare under terminerna.

Som skrivet tillkom Ålbos första skola med examinerad lärare omkring 1870, och denna skollokal användes till 1900 då den ansågs för liten efter barnantalet. Den nya togs i bruk 1901 och tjänstgjorde som sådan till 1948.

Sitt nuvarande utseende erhöll den 1928 då övre våningen påbyggdes så att två lektionsalar och lärarbostäder erhöles, den övre för småskolan.

Från skolans tillkomst, till 1927, var skolformen den lägsta i under visningsgraden. Stor och småskolan, som uttrycket då var, gick verannan termin fem dagar i veckan och den andra en dag i veckan med samma lärare. Småskolan var tre år och storskolan fyra, alltså sju år.

1928 ändrades detta när skolhuset utbyggdes till två år i småskolan och som tidigare fyra år i storskolan samt två lärare anställdes. Vera Skogh i småskolan anställd året tidigare och Hilma Englund från Jöns Ols på Ön, tillträdde som folkskollärare.

Jag började då i andra klassen i småskolan och minnes

att bl.a. prästen var med och upplyste hur previligirade vi blivit med en skolform där vi effektivt skulle få lära oss för det kommande livet. Trots att skollokalen var ny användes de gamla skolbänkarna, där vi satt två tillsammans.

En del av de äldre i byn ansåg att de "kostat på bortitok" på denna skola med två lärare och stor lön, för de hade lärt sig att de behövde i den gamla skolan.

Tankegångarna hos många var säkert lika då den första byskolan tillkom. De insåg ej att detta var en av de största, om ej den största reform som dittills genomförts i landet. Den var säkert primitiv efter vårt sätt att se, men det som förvånar en sentida, med litet bättre skolgång, är att de vilka föddes på 1850-60 talen behärskade nästan lika mycket av de nödigaste kunskaperna som läsning, skrivning och räkning (intet minst multiplikationstabellen) som elever födda 100 år senare. Diciplinen var hård ända till sen tid ofta med "hurillar", men ingen tycktes fått några psykiska problem, vilket det nu lär finnas gott om i skolan.

Om läraren då fann någon liknöjd för undervisningen hände ofta att en skylt med ordet "lat" sattes på den samme rygg, och den skulle sitta kvar till hemkomsten, och påvisa för föräldrarna elevens betende. Anna Ålstrand, f. 1884, fick en sådan en gång "men jag tog av den vid Kranzes så att intet far skulle se den", omtalade hon.

Om livet och förhållandet i Ålbo gamla skola berättar Erik Ström, f. 1881 på Piparudden, i sina minnen och detta avsnitt citeras här. *"Man fick börja skolan då man var sex år. Min första frökan hette Emmy Viman. Hon var snäll och var. Men hon blev kvar bara ett år sen fick vi en puckelryggig magister en termin. Har glömt namnet, men eftersom han var specialist på att knäppa oss på öronen fick han heta "Knäppkusen" bland oss elaka ungar. Sen fick vi en skånska. För det första hade vi svårt att begripa vad hon sa och för det andra var det nog krassligt med undervisningen och disciplinen.*

Hon hade för sed att sova middag, ofta långt över timmen. Så en dag kom någon på idén vi skulle gå till skogs så det blev tyst, så sover hon nog hela eftermiddan resonerade vi.

Vi gjorde som vi tänkt och gick upp till en kolbotten och höll till där tills vi trodde det var dags att gå hem. Då gick vi fram till skolan - men där var ingen lärarinna. En av granngummorna, som kom förbi, sa: "Nu ungar är det bäst ni binder ett bräde på ryggen. Fröken har gått runt hela byn och letat efter er". Så småningom kom ju lärarinnan också och frågade var vi varit. Vi sa som sanningen var att vi varit till Rönäs kolbotten.

På sommaren fick man läsa en notis i ortstidningen: "Rövarbragd i Ålbo skola". En maske-

rad man hade slagit infönstret och berövat den skräckslagna lärarinnan klockan, och en del andra saker. Mors farbror, Anders Ersson, som var granne och skolrådsledamot, kom dit bland de första. Han såg att glas-skrivorna låg utanför. De borde ju legat innanför om de slagits sönder utifrån. Så småningom måste lärarinnan erkänna att hon lutat på hela historien. Hon blev bara kvar ett år.

Efter skånskan fick vi en litet äldre barsk lärarinna från Roslagen. Hon hette Tilda Nyman. Nu blev det ordning och reda i skolan. Det var nog hög tid. Det var ju bara halvtidsläsning och sista året hade vi lärt oss nästan ingenting. Jag minns inte att hon slogs eller luggade, men hon kunde hålla straffpredikningar, som gick på djupet hos de nog så förvildade ungarna. Hon blev kvar så länge jag gick i skolan. Hon försökte väl få i oss litet bildning och vett, men räkning kunde hon bara hela tal tills hon gick till farbror Åhgren, som lände henne decimalbräk.

Skånskan med det fingerade inbrottet var tydligen en äventyrlig och livlig dam som kan förstås av Ströms beskrivning. Bybornas nyfikenhet på henne var stor då hon uppvaktades av en prästson (Rydberg?).

Prästen tilltalade henne "att ej förstöra min pojke", men hon blev ej svaret skyldig "det är redan gjort farbror".

Under namnet "skit i grytan" blev hon även känd då någon på besök upptäckte att hon gjort detta.

Eleverna då som nu kunde vara bråkiga, trots att de visste att kroppsstraff följde. Min mormors bror Per, f. 1866, omtalade att hans bror Erik gick från lektion, för att utträtt naturbehov utan att fråga, något han fick en hård örfil för. Senare på dagen räckte han upp handen och frågade läraren om lov dagen därpå. Läraren frågade varför. Erik svarade "jag skall gå till doktorn med örat om morron".

Ström omtalade även: "Mor skickade en ärtvällingskruka med oss till middan, något vi fick lida hemskt för av de andra ungarna sedan". Tydligen kunde de även retas på, den tiden trots dessa två ej var några "hackkyckingar".

Som Ström omtalar var läraernas kunskaper ej så stora utan de fick söka hjälp i sin tur. Så var även fallet med den sista lärarinnan i den gamla gemensamma stor och småskolan, Lovisa Pettersson. Hon sökte även upp samme Åhgren vid matematik hon ej behärskade.

I Ålbo by fanns mycket folk i slutet av 1800 och början av 1900-talen, därför är det förvånande att ej flera barn fanns i skolpliktig ålder än en journal på barn födde mellan åren 1874-1910 visar.

Den nu omtalade skolan upphörde 1900 och såldes efter något år till Ålbo godtemplare vilka då var livaktiga. Efter något år blev där affär driven av Johan Malm. 1916 köpte Per Lind den till bostad och är kvar i denna släkt ämna.

Den gamla skolan ansågs för liten med de barnantal Ålbo då hade och den nya byggdes några hundra meter från den gamla. Brukspatron Gustav Benedicks skänkte rymlig tomt till den, men när och hur arbetet med den började kan ej nu sägas. 1901 kom skolarbetet i gång där och en del av befolkningen ansåg det var ett skrytbygge. Lärarens bostad ansåg många då som lyx, vilket får ses mot befolkningen bristfälliga bostäder. De äldre har berättat att det var som en sagovärld att komma in där.

I den ursprungliga skolan är timmerväggar, men i den påbyggda övre delen är så kallade fyllningsväggar. I samband med det ändrades skolans exteriör då det stora trapphuset tillbyggdes, mot tidigare då den ännu kvarvarande verandan stod där. Fönstren i nedre våningen ändrades inget på. Brädfodringen utfördes efter 1912.

Lärartjänsterna, vilka varit kvinnliga så när som på en, byttes ofta fram till 1910 då Lovisa Pettersson, född i Vendel, hitkom från Gräsbäckens skola. En tjänst hon hade till 1926 då sjukdom förhindrade henne och hon avled året därpå. Hon var av de gamla lärartyperna och hade säkert svårt att själv hänga med i vissa ämnen hon undervisade, men hade disciplin genom hotelser och även verkställighet på eleverna.

Hon var flitig att utdela "hurillrar" om hon såg något eller blev medveten genom skvaller "fuffens" av olika slag. De föräldrars barn vilka uppvaktade henne med gåvor ansågs bättre gynnade och undgick bestaffning de ansågs gjort rätt för.

Hon hade en mindre vetande dotter, vilket hon ej ville erkänna, boende hos sina föräldrar i Vendel. Dottern vistades här kortare tider, men vid främmande besök stängdes den stackars flickan i en garderob.

Under Lovisas sjukdom vikarerade en ung lärarinna från Stockholm, Svea Forström, med ny undervisningsmetod och annat uppträdande mot eleverna, i synnerhet mot de som hade svårt att följa med och ingav dem självförtroende. Hon får anses som den förnämsta lärarkraft Ålbo skola haft, men tyvärr emigrerade hon året därpå till Amerika.

1927 började jag i skolan och även en ny lärarinna Vera Skogh gift Liljeborg dotter till läraren vid kyrkan. Detta var hennes första ordinarie tjänst. Detta var sista året i den gamla skolformen med varsin termin för stor och småskolan.

1928 iordningställdes den nya skollokalen och lärarbostaden på övre våningen och den stora jämbjälken i taket i undre skolan ditsattes att bära övre våningen. Arbetet utfördes av Anders Uggla med söner från Landa.

Vid höstterminens början fick stor och småskolans elever gå varje dag med egna lärare. Vi ungar upplystes vid skolans början, av präst och skolråd, vilken effektiv skolform

de kostade på oss för att bli rustad till det vuxna livet.

Hilma Englund, 1904-1937 från Jöns Ols på Ön, utbildad till folkskolare började då sin tjänst vilken hon innehade till sin unga död. Hon får anses som en god lärare, men ägan fanns kvar vilket hon någon gång utnyttjade med olika bestraffningar, både kroppsligt och kvarsittning efter skolans slut.

Någon gång utdömd på fel indicier. Hon var kraftigt byggd med sportigt uppträdande "pojkklipp" hår, vilket då var ovanligt. Hon fick under mina sista skolår tråkigheter med sina anhöriga genom sjukdom, och den stora familjen flyttade till skolan i Ålbo från Ön strax efter min skoltid. Modern avled under en lektion hon hade i skolan. Hilma drabbades själv av sjukdomen sockersjuka, vilket märktes både på henne själv och undervisningen. Hon avled 1937 endast 33 år gammal och hade verkliga problem med sjukdomen under sista året av sitt liv.

Jag minnes hennes begravning, då en minnesstund hölls i Ålbo skola, med deltagande av församlingens präster vilka hyllade hennes minne.

Vera Skogh, f. 1902, hade hetsigare temperament än Hilma Englund vilket visade sig under lektionerna då humöret kunde rinna till om eleverna ej var uppmärksam. Det kunde resultera i att pekpinnen någon gång användes mot kroppen och även över barnets fingrar mot bänken. Som lärare får hon ses som effektiv, men hon fordrade god disciplin.

Barnantalet minskade och fick den följden att 1938 drogs småskolan i Ålbo in och läraren Vera Skogh erhöll tjänst i Norrkroken med följd att små och storskolan fick samma lärare och gemensam lokal i nedre våningen, alltså sex klasser med samma lärare.

Folkskollärartjänsten, sedan Hilma Englunds död året före, hade innehavits av Nelly Scheele, gift Lund från Gävle, och hon fick nu ansvaret för all undervisning. Skolan upphörde definitivt 1948 då lärarinnan erhöll tjänst i Vägskälets skola.

Barnantalet i Ålbo minskade oroväckande med hot om skolans indragande något byborna ej accepterade. Att motverka detta togs fem fosterbarn till byn. Finnmyra tog en pojke, krigsbarn från Finland, Lars Anders även en pojke, Ollas en syster och bror från Hälsingland, Ulla och Harry, och Åkerlunds en flicka, Siv, från Gävle.

Detta hjälpte något år men med vid utgången av läsåret 1948 blev indragningen ett faktum då endast sju skolpliktiga barn fanns. Sista årsklassen hade redan då undervisats i Centralskolan i Brunn och de åtnjöt skolskjuts. Från och med 1948 till 1949 fick de få barnen skolskjuts till andra skolor. Småskolan till Sundby, så länge den fanns, och storskolans barn till Centralskolan i Brunn.

En fortsättningskola på sex veckor för de två senast slutade skolklasserna, under sommar- och julloven, för ordinarie skolan fanns här sedan mitten av 20 talet och pågick till 40 talet. Den var ej populär av varken barn eller föräldrar vilka ansåg att den tog bort värdefull arbetskraft från gårdarna, i synnerhet på somrarna. Slöjd för flickor har funnits här sedan 1800 talet, men ingen för pojkar. Detta kan förklaras med att endast kvinnliga lärare tjänstgjort här och ej ansågs lämplig att undervisa pojkar i träslöjd och även lokal saknades.

Flickorna fick även gå i en hushållsskola någon vecka i Brunn sedan de slutat den ordinarie skolan.

Förhållandena är att vissa av oss går det bättre för i skolan, och en del går det sämre för, något en orättvis natur får skyllas för.

Alla mina skolkamrater lärde sig läsa och skriva samt behärskade multiplikationstabellen både fram och baklänges som det hette redan i andra klassen, vilket var ett måsst.

Jag har ej träffat någon, vilka föddes på 1850-60 talen, som ej behärskade dessa saker, trots den primitiva skola de undervisades i.

Därför ställer man sig frågande till dagens skola vilka ej alla gånger uppfyller dessa mål, i synnerhet då rätt många ej kan bokstavera och läsa. Det roar mig att fråga dagens elever om vissa saker, däribland multiplikationstabellen, vilken man i vuxet liv har användning för varje dag, och till min förvåning behärskar många den verkligt dåligt, trots de har ett flertal skolår bakom sig. Nu har många ämnen tillkommit vilket komplicerar skolarbetet, men lästiden har även förlängts med tre år, vilket torde kompensera detta. Nio års skolgång är rätt långt för de vilka ej har intresse av undervisning, vilket kan ursäktas en del, men de första sex åren innan skolledan börjar och de är motagliga för undervisningen. Nedskrivaren av dessa anteckningar, av årgång 1920, anser att en byskola med sämre undervisning så borde kunskaperna vara lika stora i dagens skola efter sex år.

Under skolans första verksamhet var disciplinen allt för hård för att mjukas upp efter hand. Den verkar för en utomstående nu vara nästan helt borta, vilket knappast kan vara tillfredställande.

Många faktorer har inverkat på detta, framförallt hemmet vilka för många barn ej varit något hem enligt gammalt begrep. Någon bör finnas hemma på dagarna, så att barnen kan få tröst och hjälp. Även hjälpa till med sysslor så att de vet vad arbete är och samtidigt respektera äldre människor och lära sig "hålla tyst".

Psykiska problem lär ju finnas i dagens skola, men några sådana fanns vad som kan bedömas ej på min tid, trots omild behandling i vissa fall från lärare och även hemmet.

Kända lärare i Ålbo skola.

1872-76 Carl Fredrik Ekblom född i Sixtuna 1851
1878 Johanna Paulina Berglund född i Gävle 1856
1879 Stina Andersson född i Ovanåker 1850
1887 Emmy Viman
18?? Knäppkusen
1892 Elna Nilsson
1893-96 Tilda Nyman Gift med Serg. Tyhrs son Olof.
1896-99 Elvira Eriksson. Från Bereck
1904 Olivia Leven. Från Stockholm
1907 Ingeborg Isberg
Märta Delström. Från Forsbacka
1910-26 Lovisa Pettersson Från Vendel. Hitfl.från Gräsbäcken
1926-27 Svea Forström. Från Stokholm. Emigrerade till Amerika
1927-38 Vera Skogh. Från Sundby
1928-37 Hilma Englund. Från Ön Första folkskolläraren
1938-48 Nelly Scheele. Från Gävle Förflyttad till Vägskälet
Skolan upphörde 1948.

Antalet nyinskrivna skolbarn i Ålbo skola:

<u>Perioden</u>	<u>Antal</u>
1874-79	28
1880-84	23
1885-89	30
1890-94	33
1895-99	34
1990-04	41
1905-10	41

Mars -82
Stig Andersson

Vid stormfällningen 3—4 januari 1954

*Förödelsens styggelse gick över skogen
Den härjade hårt i vårt Gästrikeland
Båd skog som var yngre och skog som var mogen
Föll offer för stormarnas mördande hand
Och värden där hoppet man helt velat fästa
Sögs in i förintelsens malande kvarn
Nu borta är skogen, den vackra, den bästa!
Nu finnes ej mer, man vill gråta som barn*

*Men ögat som tårats och sikten som bländats
Skall klarna ändå i en kommande stund
De skogar som skövlats, de marker som skändats
Vi åter vill ställa på bärande grund
Ty vet att den stolta, den resliga fura
Skall spira på nytt ur det ringaste frö
Och hopp bryter fram där allt missmod vill lura
För kommande släkten sen vi ha fått dö*

Rävjakten

En koning gav order till sin lakej
I morgon jag tidigt skall väckas
Jag söker ett noje och hör nu på mej
Det nöjet får nu icke gäckas
Vi skola på rävjakt, jag och min svit
I tidiga morgonstunden
Nu ordnar du allt med reda och flit
Och tänk då även på hunden

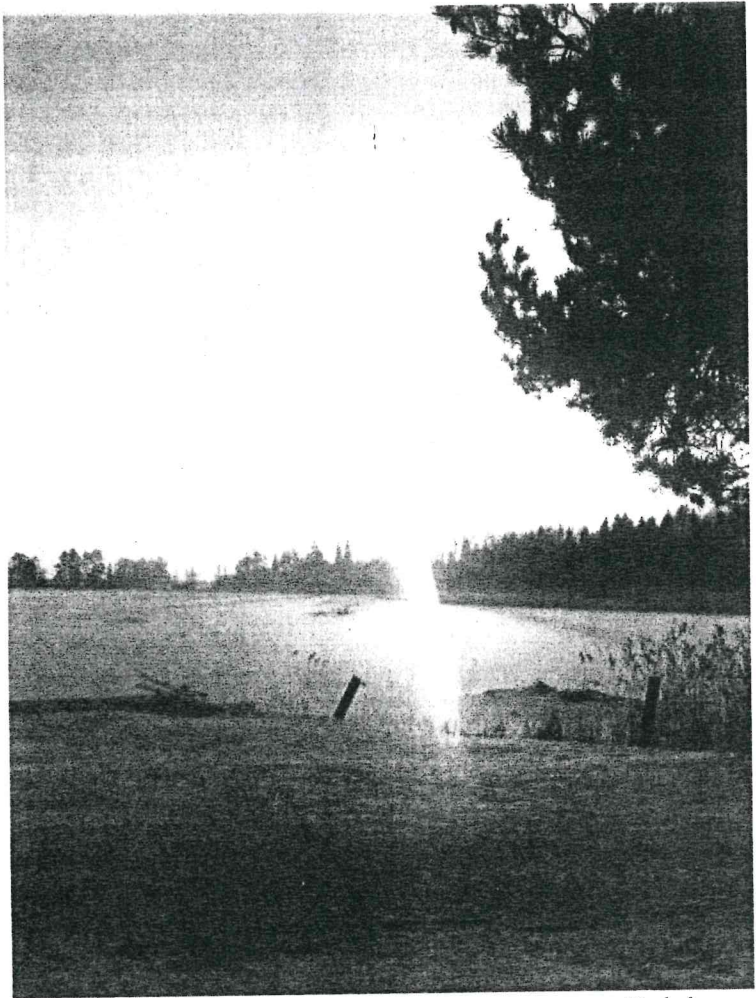
Och tjänaren bugade: Ers Majestät:
Här skall icke någonting klicka
Jag gör nu mitt bästa och lita på det
I tid skall mot skogen vi blicka
Men när om en stund han till vila sig lagt
Då började tankarna mala.
Han tänker på allt vad kungen har sagt
Och reser sig upp ur sin dväla.

Han sade till slottets vaktande hund
Jag vet vad som skall dig behaga
I morgon så får du en trevlig stund
Ty kungen skall ut för att jaga
Men hur skall det gå, jag känner mig trött
Och jag lovat att väcka kungen
Vill du väcka mig om jag då sover så sött?
Ja, lova mig det, du är tvungen

Och hunden han svarade: Lita på mig
Nog skall du i ottan få vakna
När jag får bli med på världens stug
Den glädjen vill jag icke sakna
Men lägg dig nu lugn i alla fall
Min hjälp blir du icke utan
Jag höjer i tid mitt väckande skall
Och bulltar med tassan på rutan

Men hunden han greps utav oro ändå
Och började grunda på saken
Så sprang han till tuppen och sade som så
Vill i ottan du hålla mig vaken
Och tuppen han ropade: Kuckeliku
Så klingande klar uti stupen
Jag väcker dig tidigt, långt före halvsju
När natten till ända är lupen

Kalvhaga